

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. 1. Machabæorum, in quibus describitur, quomodo Judæorum societatem & adjutorium omnî modô Demetrius & Alexander quæsiêrint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Institutorem, ad reformationem juxta Regulam sanctiss. Patris nostri faciendam, non efficacius scivisse remedium, ipsa strictiori observantia silentii: hanc enim obtenta quid aliud necesse est sequi, nisi illud Thren 3. dictum à Propheta: *prestolatur homo in silentio salutare Dei.* Habendo videlicet exactam rationem temporis, vivendo ad amissim sui instituti, excludendo omnem otiositatem, evitanda distractiones & dissolutionem morum. Erat adhuc recollectus in oratione tam vocali quam mentali, fervidus in suis functionibus, custoditus in sensibus, in omni opere premeditatus, & mente in Deum frequenter raptus. Hæc præconia, de silentio & linguæ custodia nunc dicta, Christiane Lector tuo cordi imprime & si tibi cordi est animæ tuæ perfectio, huic virtuti præ cæteris stude, vitiorum omnium, te impugnare præsumendum, Victor futurus.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. I. Machabeorum, in quibus describitur, quomodo Judaorum societatem & adjutorium omnimodò Demetrius & Alexander quaesierint.

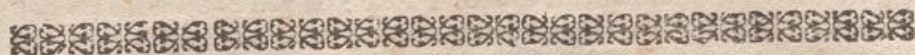
Considera: **S**I hominum terrestrium amicitia & fœdera tam avidè N. 423. quærentur, ut eorum auxiliò hostium impetus reprimantur: quanto magis oporteat fœdera & amicitiam quærere eorum, qui eò fortiores sunt, quò propinquiores Deo, & de quibus asserit S. Ambros. lib. 6. de Abraham. *Illorum nos fides servat, Justitia ab excidio defendit.* Periisset universus orbis triplici percussus telò, nisi Virgo beatissima cum SS. Dominico & Francisco suis suffragiis retinissent ulttricem Dei manum. In Provincia Valeriæ Monachi à Longobardis irruentibus invasi, fugièntes ad sepulchrum Patroni sui Equitii, & precibus ibidem vix fufis adfuit illis adjutrix è Cœlo manus, quæ Dæmonibus copiam fecit, hostium corpora obsidendi, ut testatur S. Greg. M. lib. 1. Dialog. c. 4. cum Treviris gravissima lues grassaretur S. Nicetus Civitatis illius Episcopus ad SS. Patronos Eucharium & Maximum sese calidis precibus convertens, nocte horridum audivit fragorem additâ voce: *Discedamus ab urbe, eò quòd ad unam portam urbis S. Eucharium ad alteram Maximus vigilent: in medio autem perambulet Nicetus.* Hinc optimè ad nostrum scribit propositum S. Basil. Homil. 20. in quadra.

quadraginta Martyres : paratum hinc est Christianis auxilium , videlicet Martyrum exercitus triumphantium , Chorus laudantium Deum &c. Hi sunt illi , qui nobis certam promittunt assistentiam , dicentes cum Petro 2. Epist. c. 1. *dabo autem operam , & frequenter vos habere post obitum meum.* Hi sunt , quos moriturus Jacob super filios & Nepotes suos voluit invocari , asserens : *invocetur nomen meum , nomina quoque Patrum meorum , Abraham & Isaac.* Hi sunt , de quibus in Baruch Propheta legitur cap. 3. *Domine omnipotens ; audi nunc orationem mortuorum Israël , & filiorum ipsorum.* Hi sunt , de quibus 1. Thessal. 2. ait Apostolus : *quæ est spes nostra.* Porrò vanâ curâ tanguntur illi , qui Novatorum mores & Doctrinam secuti asserunt : Sanctos auribus carere , quæ percipiunt clamantium ad se voces , carere oculis , quibus clientum suorum intueantur miseras & necessitates. Dico enim : illos talibus esse instructos auribus & oculis , qualibus instructos esse Angelos testatur ipse Christus , dicens de his : quòd majori gaudiò sint afficiendi super penitentia unius peccatoris , quàm super nonaginta novem justis. Et quis ambigit : divinam claritatem eis speculi locò servire , omnia representantis , quæ eos concernunt ? si enim Paulus Cælum , & in Cælo Christum triumphantem habuit spectandum constitutus in terra : cur non etiam Sancti à corporeis impedimentis soliti cernant supplicum suorum clientum necessitates ? taceo Concil. Autoritates , SS. PP. testimonia , in Polemicis meis joco - seriis adducta. Non enim id mihi nunc negotii est , ut in arena contra Novatores decertem. Tuam Christiane Catholice Lector fiduciam , quam fovisti hucusque erga Sanctos , novò zelò inflammare contendo , qui propriâ forsan experienciâ hætenus didicisti , verisimile esse : quæ succinctò calamò probavi. Nec habet devotus Sanctorum famulus , ut vel à longè metuat , injuriosum se fore Deo tali cultu : nam injuriam non infert Principi , qui primos ejus Ministros accedit , ut precibus eorum suffutur , suorum votorum compos à Principe recedat , ipso Deo hortante Job cap. 42. *ite ad servum meum Job , & offerte Holocaustum pro vobis : Job autem servus meus orabit pro vobis.* Age ergo fidelis anima : spem , quam in Sanctorum præsidio collocas , fervidis precibus contestare piacquè vitâ : *habet vim , & quidem maximam ,* inquit S. Chrysostr. homil. 5. in Matth. *orationes fidelium ; sed tunc profectò , cum nos quoque id ipsum per penitentiam postulamus , & ad studia meliora confugimus.* Caterùm noli ingratitude eorum imitari , qui in adversis auxiliò Sanctorum adjuti,

adjuti, in prosperis beneficii obliviscuntur accepti, se gerentes instar Demetrii, Judæis (ut testatur cap. 11.) ingratiissimi.

FASCICULUS LXIX.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. 1. Machabaorum, in quo describitur: fœdus & amicitia Judeorum cum Romanis & Spartanis renovata. Tryphoni simulata amicitia & inde orta Jonatha captivitas, obsides Tryphoni missi, occisi.

Considera: **M**iram veræ & falsæ amicitiae antithesin, quam caput N. 424.
duodecimum hîc exponit. Vera amicitia florebat Romanos inter & Judæos, utpote talis, quæ (licet plurima fluxerint tempora, durantibus quibus litterale colloquium inter illas Gentes cessaverat) illa tamen nequaquam inde deleta est. Quare S. Ambros. de vera amicitia loquens lib. Off. ait: *amicitia, quæ desinere potuit, nunquam fuit vera.* Giraldus Lilius teste Engelgrav. emblem. 45. p. 2. veram amicitiam hâc depinxit figurâ: stabat juvenis tectò capite, tunicâ rudî indutus, in sua fimbria depictum deferens: *vita & mors.* In fronte: *æstas & hyems.* Erat ei latus apertum, digitusque cordi intentus cum hoc epigraphe: *longè & propè.* Præsignabat ergo *flos juventutis*, amicitiam semper florentem. *Nudum caput*, amici bonum ab amico semper querendum. *Rudis tunica* laborum tolerantiam. *Mors & vita* societatem, nullò casu interrumpendam. *Æstas & hyems* prospera & adversa. *Latus apertum* candorem animi. *Cor patens* sincerum affectum amoremque. *Longè & propè* constantiam ubique locorum servatam. Verum amicum se probaverat Archangelus Raphaël juvenis speciem indutus: nec enim unicò momentò liquit latus junioris Tobia; sed quem sanum duxerat paterna è domo, hunc sanum quoque reduxit, à millenis conservatum periculis, & di-

D d d

viti